

ARCHA

8
2007

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE



Hledání • Na výměnu zkušeností přijelo do Třeště 1400 lidí • Chaloupky hostily třeštskou CVZ • Velká akce v malém městě • CVZ v Třešti - příležitost ke vzdělávání • Prezentace a internet • Jak napsat tiskovou zprávu • Sdružení Klubko • Být stále vidět na veřejnosti • Debrujáská mapa • Nové multikulturní centrum YMCA v Krásném Březně • Porota vyhlásila výsledky Ekofóru • Mysli globálně, jednej lokálně • A odsuzuje se... • Ohlédnutí za netradiční soutěží • Přečtete si na www.adam.cz...



Fotogalerie Archy

*Foto Martin Kříž,
Zeměpisná společnost Morava, Chaloupky*

Hledání

úvodem

Každý člověk si při setkání druhého prohlíží a nevědomky na něm hledá „to své“. Už jste nad tím někdy přemýšleli? Jen mi neřekněte, že je nejdůležitější, jaké má osoba oči a zda se umí usmívat. Kdepak, vnitřně se zaměřujeme na nějaké body, části těla, či gesta...

Já si třeba prohlížím boty. Můj táta mi vždy kladl na srdce, že podle bot se pozná poctivý člověk. Základem je čistá podrážka, řádně uvázaná tkanička a dostatečný jas. Když zavřu oči, ucítím ve vzpomínkách slanou vůni vepřového sádla, kterým nám táta boty leštil. Ještě že neviděl jejich stav po prvním kilometru naší polní cesty do školy...

Rozdělují si lidi do pomyslných škatulek i podle jejich prvního pozdravu. Ranní pozdrav může totiž vypadat různě. Nabíjí na celý den, nebo je to facka, již nám zdravíci říká, že se špatně vyspal, takže ani my nemáme úsměv dovolen. Zdravit se má slušně, nahlas a s dávkou nadšení. Lidi totiž nezdravíme jen z povinnosti. Přejeme jim „dobrý den“, což by se nemělo našťavaně cedit mezi zuby. Poslední a rozhodující bod u mě nasbírání ten, který si nestězuje na život a má své sny a plány.

Aktuální téma Archy se týká především prezentace. Nerozumím internetové, nerozumím ani té mediální, pro mě je důležitý faktor člověka. Pokud tedy členové oddílů, sdružení, skupin a spolků patří mezi slušné lidi, je to ta nejdokonalejší prezentace vůči světu. Názor možná jedno-



duchý, prostý, všední a obyčejný. Stojím si však za tím, že je to prezentace naprosto dokonalá a přístupná všem.

Můžeme o svém sdružení vytvořit dokonalý web, jeho členové mohou rozdat informační leták do každé poštovní schránky a mohou nám vytisknout zajímavý článek v novinách. Pokud se však nenaučíme zdravit, mít odvážné touhy a být především poctivým člověkem, tak je to všechno k ničemu. Ti ostatní to na nás totiž poznají. Skutečně! Každý si totiž druhého prohlíží a nevědomky na něm hledá „to své“...

Ano, já obdivuji lidičky, kteří na svou cestu vyjdou v čistých botách, hlasitě zdraví a mají alespoň občas hlavu v oblacích. Pro všechny takové a ostatní, kteří na sobě makají a chtějí být v novém roce šťastnější, mám jedno velké přání.

Když náhodou (a těch nešťastných je v životě dosti) spadnete do propasti beznaděje, bolesti a tmy, dívejte se nahoru, směrem k nebi. Možná nebude zrovna padat hvězda, která plní tajná přání, ale při troše štěstí objevíte nad průrvou podanou ruku. Obličej člověka, který vás má rád.

Přeji nám všem v novém roce 2008 alespoň jednoho opravdového přítele.

Marie Molková – Hromča
molkova@novinar.cz
Ilustrační foto Martin Kríž

Archa 2008

Témata Archy

Uzávěrky:

- | | |
|--|--------|
| 1. Dětská sdružení jako záchytný bod | 31. 1. |
| 2. Děti a média | 12. 3. |
| 3. Neformální vzdělávání v dětských sdruženích | 16. 4. |
| 4. Bambiriáda 2008 (dvojčíslo) | 9. 6. |
| 5. Až se zima zeptá, co jsme dělali v létě... | 20. 8. |
| 6. Děti a mládež jako politikum? | 1. 10. |
| 7. Krajské rady dětí a mládeže | 4. 11. |
| 8. Být malou organizací? | 1. 12. |





Na výměnu zkušeností přijelo do Třeště 1400 lidí

zaměřeno jinak

Tisíc čtyři sta převážně mladých lidí z celé ČR i ze sousedního Slovenska si v rozmezí tří dnů – od pátku 16. listopadu do neděle 18. listopadu 2007 našlo cestu na Celostátní vzájemnou výměnu zkušeností (CVVZ), pořádanou v Třešti na Jihlavsku v kraji Vysočina. Čtrnáctý ročník zmíněné akce nabídl již tradičně všem zúčastněným, především z řad dobrovolných pracovníků s dětmi a mládeží, prostor pro sebezdokonalování v široké škále nerůznějších oborů i pro předávání vlastních znalostí a dovedností druhým. Při závěrečném ceremoniálu obdrželi ocenění *Březový lístek* za svoji činnost předseda České rady dětí a mládeže (ČRDM) Pavel Trantina a náčelník CVVZ 2007 Martin Paclík, šéf Rady dětí a mládeže kraje Vysočina.

V sobotu se programový kolotoč roztočil na plné obrátky. *Výživa dětí na dlouhotrvající akci, První pomoc na vodě – vodní záchrana, Výchova nástupců, Využití PC na schůzce, víkendovce, pro práci v oddíle, „Dětská práva“ – jejich aplikace z pohledu vedoucích sdružení dětí a mládeže, Byrokracie před tábory aneb Co a kdo nám komplikuje život* – pod těmito názvy se skrýval jen zlomek dílen, seminářů, diskusních fór a výměn zkušeností, které byly v Třešti zájemcům k dispozici. Organizátoři je pro

snazší orientaci rozčlenili do 16 programových řad, včetně třeba rukodělné, osobnostní, oddílové, estetické nebo hospodářské.



Školní chodby lemují pestré nástěnky desítek rozmanitých juniorských sdružení a stolky podél stěn jsou obloženy nepřeberným množstvím jejich propagačních materiálů. Pokud zrovna nejsou na tom „svém“ programu, na chodbách postávají, diskutují a procházejí se účastníci CVVZ. Někteří si oblékli trička s logem akce. Občas kolem projde někdo ve stejno-kroji Skautské ochranné služby. Jednotné součásti oblečení potvrzují i přítomnost lidí ze Skautského záchranného týmu, od hasičů a tu a tam lze zahlédnout i pár maskovacích uniforem vojáků. Převážná většina

návštěvníků je tu ovšem v „civilu“ – a náleží k nejrůznějším mládežnickým formacím.

Podle přihlašovacího seznamu je tu nejvíce pionýrů, junáků a členů České tábornické unie; po nich jsou na řadě tomíci, lidé z Duhy, brontosauři, členové Friga, LDT Adam a SKaKS Dakota. Pokud jde o jejich věk, vyhrávají to osmnáctiletí; druhou početně nejsilněji zastoupenou skupinou jsou devatenáctiletí, třetí jednadvacetiletí a čtvrtou sedmnáctiletí – těch je tu, jen pro ilustraci, 82. Nejvíce účastníků sem přijelo z Brna; moravskou metropoli pak s velkým odstupem následují Praha, Třebíč, Jihlava a – pro někoho možná překvapivě – Košice.



Debaty o krajských radách mládeže (v popředí ředitel odboru pro mládež MŠMT Jaroslav Tuček, vlevo ředitelka Kanceláře ČRDM Michaela Přílepková)



V sobotu se na cévėvėzetku přijeli podívat také zástupci ministerstva školství, kteří se kromě jiného zúčastnili diskuse o krajských radách dětí a mládeže. Setkání mělo informativní a konzultační charakter; ministři úředníci spolu se zástupci NIDM (Národní institut dětí a mládeže) a představiteli mládežnických rad včetně ČRDM (Česká rada dětí a mládeže) si vyjasňovali vzájemné pozice a debatovali i o podmínkách a možnosti spolupráce, například při snaze o eventuální čerpání evropských peněz.

Celostátní vzájemná výměna zkušeností 2007 se nachýlila ke svému závěru v sobotu večer, kdy se ve sportovní hale třeštské základní školy odehrál ceremoniál, na jehož konci čekalo diváky překvapení v podobě koncertu Pavla Lohonky – „Žalmana“ a spol. Ještě předtím, než folkový bard hrábl do strun své kytary, odezněla z improvizovaného pódia slova díků těm, kteří ke zdárnému průběhu akce přispěli.

K mikrofonu poté přistoupil Rudolf Kašpar–*Pegas*, který vyřídil publiku vzkaz od známého propagátora „přátelství rozrůzněných“ a duchovního otce Březových lístků, jimž je letitý Jan Šimáně–*Galén*: totiž aby si účastníci i z této cévčezky odnesli co možná nejhezčí a nejprospěšnější zážitky. Rudolf Kašpar pak udělil čestný Březový lístek Pavlu Trantinovi–*Goblinovi* za mimořádnou práci pro mládež a Martinu Paclíkovi–*Coodymu* žlutý Březový lístek. Tato symbolická ocenění mají váhu sestého, respektive čtvrtého stupně na dvanáctistupňové škále; mají podobu odznaku a získá je ten, kdo dlouhodobě a nezištně pracuje ve prospěch dětí a mládeže.

Příští ročník CVVZ mají na starosti organizátoři z Prerova; kritici jejich přístupu k pořádání akce již dali najevo, že se jim nezamlouvá avizovaný říjnový termín ani věkový limit zapovídací účast lidem mladším 18 let. Pořadatelství CVVZ 2009 se ujme tým z Plzně.

Jiří Majer



CVVZ 2007 – závěrečný ceremoniál

Chaloupky hostily třeštskou CVVZ

V sobotu 17. listopadu 2007 se středisko Chaloupky stalo součástí největší vzdělávací akce pro vedoucí dětských kolektivů z celé ČR. Akce pro 1400 lidí zahrnovala obrovské množství seminářů, diskusí a workshopů. Ekovýchovná problematika směřovala právě na Chaloupky, vzdálené od Třeště necelých 20 km. Přes 150 účastníků sem přijelo čtyřmi autobusy. A byli to lidé, které zajímala právě ekologická výchova, výroba potravin, tradice a práce s přírodními materiály.



Nadšení účastníci si na Chaloupkách zkusili vyrobit nějaký ten zázrak z mléka (máslo, sýr nebo třeba podmásí, jogurt a kefir); viděli také, jak se vyrábělo máslo dřív – v máselnicích. Na

umělem vemenu jsme se dokonce naučili podojit si svoji ovci, kozu či krávu. „Vytopili jsme si chlebovou pec, uhnětli bochánky a upekli si je,“ vysvětlila ve zkratce činnost druhé sekce její lektorka Iva Suchá. V rámci programu *Upeč třeba chleba* se účastníci dozvěděli, jak děti naučit mít úctu k chlebu. Jak je naučit rozeznávat jednotlivé druhy obilí. A jaké pokrmy lze z obilných zrn připravit.

Dvě sekce byly zaměřeny na přírodu a výuku vztahu k ní. Nešlo jen o teorii, ale účastníci si vyzkoušeli řadu hříček a aktivit z nabídky našeho ekocentra. Především ty, které si mohou zopakovat na své oddílové schůzce. Celý dopolední blok strávilo dvanáct účastnic krátkou exkurzí do tajemství vlny. Vlnu barvily, česaly, předly a z nití pak tkaly. „Nejvíce se ale věnovaly suchému a mokrému filcování, vyrobily si postavičky i tzv. podprdelníky na židle. To jsou činnosti, které lze snadno přenést na oddílovou schůzku bez toho, že byste potřebovali kolovrátek nebo stav,“ odpověděla lektorka programu Klára Křížová na otázku, proč vybrala právě tuto techniku. Další účastníci se věnovali lesní pedagogice, měřili stromy a běhali v závějích. Jiní si mohli vyzkoušet některé z tradičních staročeských her: káču, špačka, chůzi na chůdách, štipánky a další.

Středisko Chaloupky je připraveno zorganizovat ekovýchovný program na míru pro děti i dospělé, nebo alespoň nabídnout své prostory se specifickým zázemím (rybníček pro lov bezobratlých, farma se zvířátky, včelín, chlebová pec, venkovní učebny apod.). Více se o naší činnosti dozvíte na www.chaloupky.cz.

Martin Kříž





Velká akce v malém městě

Rozhovor s Martinem Paclíkem-Coodym, náčelníkem Celostátní vzájemné výměny zkušeností 2007

ROZHOVOR

Letošní ročník tradiční hromadné akce, při níž si lidé pracující s dětmi a mládeží navzájem sdělují své vědomosti, radí si a předávají praktické dovednosti z nejrůznějších oblastí spjatých s mimoškolní výchovou, byl původně dimenzován pro 1250 lidí. Nakonec jich podle oficiálních údajů zveřejněných pořadatelem přijelo přesně 1401. Pokud jde o návštěvnost, ujala se tím Celostátní vzájemná výměna zkušeností v Třešti prvenství.

Uspořádat třídní neformálně-vzdělávací maraton typu CVVZ pro více než tisícovku lidí je jistě organizačně velmi náročné – vždyť jste letos kvůli tomu museli oželet i zapojení kraje Vysočina, respektive města Jihlavy, do jiné význačné celostátní akce – totiž Bambiniády... Můžeš říci, jak dlouho vlastně přípravu cévévézetky trvaly a co pro vás bylo v tomto ohledu nejtěžší?

Přípravy každého organizátora cévévézetky trvají „klasicky“ zhruba dva roky, liší se jen intenzita příprav v průběhu tohoto období. Je samozřejmě dobré, když se dva roky dopředu začnou hledat odpovídající prostory; pokud vyhovují, pomohou pak třeba i při volbě města, kde má akce proběhnout. Ministerstvo školství je o konání CVVZ informováno zhruba čtrnáct měsíců před akcí, což pro organizátory znamená s hodně velkým předstihem vědět: jsem pořadatelem této akce a je třeba ji pořádně připravit. Poslední rok, a hlavně půlrok je velmi hektický, všechno se „dotahuje“ do konce. Pro nás bylo největším překvapením – a museli jsme s tím nějakým způsobem vypořádat – že v krajském městě Jihlavě se nenašly prostory pro naši akci, a v malém městečku s pěti tisíci obyvatel – v Třešti – se to podařilo.

Na jak početný tým organizátorů ses cobý náčelník CVVZ mohl spoléhat?

Teď už mohou prozradit, že situace u nás byla možná nestandardní. Byli jsme tým lidí z jedné organizace (občanské sdružení JEJDA... Kdo si hraje, nezlobí, pozn.), kteří se rozhodli, že chtějí tuto akci uspořádat. Ve výsledku, když se ukázalo, že je třeba starat se o lekory, o manažerské věci kolem a podobně, tak jsme po dohodě zůstali tři. Samozřejmě, že mohu poděkovat – a chci poděkovat – desítkám dalších dobrovolníků, kteří nám pomáhají při akci samé, jako jsou dobrovolní hasiči z kraje Vysočina, jako



jsou skauti z 1. oddílu vodních skautů Neptun ve Znojme, pionýři z PS T.O. Mešnice, členové 27. a 31. přední hlídky Royal Rangers, club ELVIS, oddíl VIČat a členové dalších organizací; nicméně, opravdu jsme zvolili takovou cestu, že gró cévévézetky připravili tři lidé.

Třešť je nejmenším městem, kde se až dosud Celostátní vzájemná výměna zkušeností konala, což ale na druhou stranu může mít o to větší lokální dopad... Zaznamenal jsi nějaký, kupříkladu mediální? Vyšly vám třeba nějak vstříc úřady, škola? A co soukromníci, sponzoři – objevili se nějak?

Především byl tady, v Třešti, velmi vstřícný přístup a pomoc ze všech stran – ať už ze strany radnice nebo technických služeb nebo právě těch škol, kde jsme si nakonec pronajali tři areály, abychom se sem vešli... Všude byli velmi ochotní a bylo možné se na všem bez problémů domluvit. Samozřejmě je s tím ale spojen fakt, že malé město má malý rozpočet, takže jsme v tomto ohledu od

města Třeště nemohli žádat příliš. Finančně jsme vlastně nebyli podpořeni, ale vykompenzovalo se to jinou formou pomoci, zajištěním různých technických záležitostí. Technické služby nám hodně pomohly; zajistily i dovoz některého materiálu bez poplatků. Takže asi takhle nám vyšly vstříc.

Než položím obligátní novinářskou otázku, která se pídí po novinkách letošního ročníku, tak se zkusím zeptat trochu jinak: Mělo by to podle Tvého názoru být skutečně tak, že na každé cévévézetce bude něco překvapivě nového, anebo jde spíš o to, že tato akce představuje určité solidní a dobře zakotvené programové schéma, na kterém už vlastně ani není potřeba nic moc měnit, protože se spíš mění a rotují účastníci, kteří na ně jezdí?

Rekl bych, že je určité potřeba, aby se cévévézetka každý rok oživovala, aby nestagnovala. I když to třeba vypadá, že už jde o zaběhaný a dobře fungující podnik, tak si myslím, že každá nová věc ho někam posouvá; zkusíme nové cesty, které se buď osvědčí, nebo ne – a pokud se osvědčí, tak je to jediné dobře a může posloužit jako inspirace pro všechny ostatní. Proto si myslím, že novinky by určitě přicházet měly. Pokud jde o účastníky, neztotožňuji se s tezí, že jde pouze o kmenové absolventy předchozích běhů, kteří na cévévézetky pravidelně jezdí. Ze statistik totiž vím, že hodně návštěvníků cévévézetek tvoří lidé, kteří sem jedou poprvé nebo podruhé.

A jak je to tedy s těmi novinkami na letošním ročníku CVVZ? Slyšel jsem něco o zápisu do Guinnessovy knihy rekordů...

Standardních záležitostí i novinek je celá řada – a když teď budu jmenovat jenom novinky, bude to vypadat, že se tu skoro nic jiného než jejich premiéry ani neodehrávalo. Ale tak to není. Většinou šlo

o zaběhané, tradiční věci, které se osvědčily, když cestu k nim už dávno prošlapal někdo před námi. My jsme k nim opravdu přidali vlastně jen drobek něčeho nového. Pokusili jsme se například najít školu s pokud možná co největším jídelnou a kapacitou pro stravování, což se nám podařilo díky tomu, že jídelna je propojena se sálem. Stravovat se tak tady může zároveň sedm set lidí, což zatím na cévėvėzetce nebylo. Dále se nám podařilo zajistit ubytování v internátu, kde většina účastníků naší akce bydlí na pokojích se sociálním zařazením, se sprchou a se záchodem – ani to nebývalo dříve běžné. Nevím, jestli jde o posun k lepšímu, ale mluvíme o novinkách... Patří k nim i „Vlak plus“ – slíbili jsme, že se pokusíme nějakým způsobem ušetřit náklady na cestovné. České dráhy naši cévėvėzetku vybraly jako V.I.P. akci, takže účastník zaplatí jen jednu cestu – sem; zpátky jede vlastně zdarma. Takže to se nám také podařilo dojednat. V rámci Vlaku plus zafungovala i reklama, protože tisíc plakátků visí po nádražích v celé České republice.

Další, oč jsme se pokusili, je zápis do Guinnessovy knihy rekordů, což je zase přímo spojené s propagací cévėvėzetky. Chceme, aby byla CVVZ vidět, aby byly vidět organizace pracující s dětmi a mládeží. Proto jsme k tomuto pokusu také přistoupili. A protože šlo o ustavující rekord, stačilo k němu nakonec oněch 243 účastníků, kteří v pátek večer v mínus třinácti stupních mrazu přišli k betlému, i když na cévėvėzetce byl v tu chvíli daleko vyšší počet lidí. *(Rekord spočívá v počtu lidí s hořící svíčkou, kteří společně navštíví betlém, pozn.)*

Závěry programu „Quo vadis CVVZ“ na loňském ročníku



v Ostravě navrhly k řešení dvě oblasti: jednak postavení dobrovolného pracovníka dětských sdružení v kontrastu se zákonem o dobrovolnictví, a jednak propagaci dětských sdružení v médiích. Vidíš s ročním odstupem nějaký zřetelnější posun alespoň v některé z nich? A zohleďnuje nějak tato dvě vybraná témata letošní třetšská akce?

První otázka se týká dobrovolnictví. My jsme samozřejmě chtěli na této cévėvėzetce v daném tématu pokračovat. A vůbec, celkově podporujeme myšlenku, aby dobrovolnictví bylo nějakým způsobem právně a spravedlivě ošetřeno i pro nás, pracovníky s dětmi a mládeží ve sdruženích, kteří na CVVZ jezdí. Proto jsme loňskou diskuzi, zahájenou v Ostravě, nechali celoročně běžet na internetových stránkách: dali jsme tím lidem prostor, aby se k této otázce vyjádřili. Myslím si ale, že větší kus práce než tady, na cévėvėzetce, byla odvedena

během roku – díky tomu, jak se třeba Česká rada dětí a mládeže zapojila do těchto aktivit. Myslím si, že v dané oblasti nastal určitý posun a že by mohla být šance s tímto problémem legislativně něco udělat.

Pokud jde o média, vzal jsem si za své cévėvėzetku maximálně medializovat. Podařilo se mi domluvit Českou televizi – měli jsme mít Dobré ráno (*ranní pořad Dobré ráno s Českou televizí, pozn.*), vysílané právě odsud, z cévėvėzetky... Všechno bylo domluvené, a několik hodin před zahájením akce – přesně hodinu před půlnocí – mi bylo oznámeno, že Česká televize má dva přenosové vozy rozbité a nebude moci přijet... V každém případě, veškeré tiskové konference proběhly oficiálně na krajském úřadu po jednání rady kraje, přípravy na CVVZ jsme se snažili podchytit v tiskových zprávách, měl jsem několik vstupů do Českého rozhlasu s celorepublikovým dosahem i do regionálních médií, snažil jsem se zkrátka udělat pro věc maximum. Ta televize mě hodně mrzí, protože celá záležitost byla zodpovědně připravena a chtěl jsem ji dotáhnout do konce. Opravdu nevím, co si o tom mám myslet...

Děkují za rozhovor.

V rámci autorizace tohoto textu k němu Martin Paclík připojil následující dovětek:

Česká televize nakonec odvysílala krátkou reportáž v Událostech z regionů. Pojetí reportáže ze strany ČT bylo však nevhodné – CVVZ vypadala jako továrna na zábavu.

Jiří Majer



CVVZ v Třešti – příležitost ke vzdělávání

Od 16. do 18. 11. 2007 probíhala Celostátní vzájemná výměna zkušeností v Třešti. Zahájení bylo korunováno pokusem o zápis do české knihy Guinnessových rekordů, ale jinak měla CVVZ naprosto typickou a nenapodobitelnou tradiční atmosféru. Napříč dětským hnutím, malými a velkými organizacemi, lidmi různého věku a úrovně zkušenosti běžela během desítek programů cílá výměna zkušeností i energie. Také Česká rada dětí a mládeže přijela do Třeště s několika vybranými tématy, která jsou v současnosti na pořadu dne.

Jednalo se o diskusní fóra k byrokracii provázející povolování táborů (zejména vztah s lesními správci či aktuálně palčivý problém zákona o odpadních vodách), pohled na dětská práva z pozice vedoucího oddílu či jiného dětského kolektivu a také problematiku prevence dětských úrazů při činnosti sdružení. Diskusní fórum Dokážeme zastavit nárůst úrazů dětí? uváděla alarmující anotace, která se týkala smutného faktu, že Česká republika se dostala na sedmé místo v Evropě v počtu úmrtí dětí na úrazy. I když ty nejzávažnější případy se týkají úrazů v dopravě a početně nejvíce se jich stane v domácnosti, je nárůst patrný i v oblasti práce s dětmi a mládeží, jak se dá částečně vysledovat ze statistik plnění úrazové pojistky členských sdružení ČRD M.

Jak jsem viděla diskusní fórum

Nácvik první pomoci na cévévězetce



Účastníci diskusního fóra s tematikou prevence dětských úrazů

očima lektorky? Musím ocenit aktivní přístup skoro dvaceti účastníků při diskusi k tématu, vzájemnou otevřenost a ochotu naslouchat druhým. Navzdory „předsudku“, že mladší ročníky na CVVZ jezdí výhradně za zábavou, převažovali mezi nimi mladí lidé ve věku instruktorů.

V první části byli účastníci seznámeni s aktuálními aktivitami ministerstva zdravotnictví, které chtějí tomuto nárůstu systematicky čelit. Málokdo ví, že 22. 8. t. r. schválila vláda Národní akční plán prevence dětských úrazů na léta 2007 až 2010. Nejrozsáhlejším opatřením k naplnění plánu bude vytvoření Národního registru dětských úrazů, do kte-

rého budou sbírána rozsáhlá data po linii zdravotnických zařízení a lékařů. Získaná data umožní stanovit účinnou strategii prevence úrazů. Pro sdružení dětí a mládeže je zajímavá informace, že prevence dětských úrazů (společně s prevencí násilí na dětech) bude v příštích letech prioritou ministerstva zdravotnictví, což se odrazí také v jeho dotačních programech. Proto by se zájemci měli včas zajímat na webu www.mzcr.cz o vyhlášení příslušných programů (uzávěrka je vždy během předchozího kalendářního roku).

Ve druhé části fóra se účastníci rozdělili do skupin, z nichž jedna hledala příčiny úrazů, zatímco druhá řešila, neboli prevenci úrazů. Zaměřili se přitom na modely chování a jednání dětí i vedoucích.

V závěrečné otevřené diskusi všichni společně srovnávali problémy i jejich řešení. Reč byla o kázní a pravidlech, odpovědnosti vedoucích, ale i spolupráci s rodiči dětí. Účastníci přitom zdůrazňovali mj. fenomén „podceňování“ ze strany rodičů, např. narůstající případy chování, kdy pošlou dítě na tábor, ačkoliv má zatajované zdravotní obtíže. Zajímavá debata byla i o výchovné motivaci dětí k chování, které neohrožuje ostatní a také je samotné.

*Michaela Přilepková
Autorka je ředitelkou
Kanceláře ČRD M
Foto Jiří Majer*

Prezentace a internet

Není to zase až tak dlouho, kdy jsme takřka v každé příručce o vedení dětského a mládežnického kolektivu našli radu k propagaci prostřednictvím tehdy poměrně hojně rozestých vývěsních skříněk. Doporučení se dostalo nejrozličnějším výročím a sjezdům, narozeninám kdekákeho potentáta, či splněným a slíbeným závazkům kolektivů. Změnila se doba, některé skřínky přetrvaly a se změnou majitele se změnil i obsah. Dnes při svých cestách potkávám tři. První patří pionýrskému oddílu a má své místo v Praze kousek od hlavního nádraží. Sokolský dorost se propaguje na Dobříšském náměstí nedaleko Dobříšského zámku a ta třetí vývěska informuje o životě v junáckém oddílu. Je umístěna naproti příbramské budovy, kterou znají diváci seriálu Pojišťovna štěstí. Ve všech třech najdeme výrazný odkaz na internetové stránky.



Proč mít prezentaci na internetu?

Disponibilita skoro pro každého, reakce čtenářů, zájemců i členů, možnost nabídnout velké množství informací, snadná aktualizace... To je jen několik z desítek výhod, proč pro propagaci využít internet. Hlavním důvodem ovšem mnohde bude finanční nenáročnost a to, že svůj web mají i ti druzí.

Kolik to stojí?

Každoroční platba za doménové jméno, hostování prezentace, připojení k internetu, elektrická energie pro počítač, čas strávený na tvorbě a administraci stránek. K tomu se navíc mohou přidat platby za pronájem či koupi redakčního systému, zálohování dat, licence programu na úpra-

vu fotografií, platba za obsah... Sečteno a podtrženo to může být několik stokorun (u malých prezentací oddílů) až po statisíce (pravidelně aktualizované profesionální stránky sdružení).

Konkurence aneb Chce to dobrý nápad

Mají-li vaše stránky mezi ostatními zaujmout, je jedním z nejdůležitějších předpokladů mít stránky něčím zajímavé. Mezi dobré nápady lze určitě zařadit internetový deník (blog) z puťáku nebo už po snídani zveřejněná fotka z táborové rozcvičky, on-line sledování trasy výpravy na internetu, aktuality zasílané na stránky oddílů pomocí SMS, on-line kamera na akci. Mezi nedávne novinky se zařadila i virtuální prohlídka klubovny s možností procházet jednotlivé místnosti, či několik krátkých náborových videosnímků členů jedné organizace.

Máme dobrý web?

Odpověď musíme vždy hledat ve spojitosti s otázkou, co chceme prezentovat, jaký je náš cíl, koho chceme oslovit. Administrátoři stránek dost často volí způsob čtenářské ankety pro zjištění názoru čtenářů na stránky. Na internetu ovšem najdeme i nástroje, jež dokáží seřadit stránky do jakéhosi pomyslného žebříčku. Patří mezi ně například návštěvnost stránek nebo hodnocení vytvářené složitým vzorcem pro potřeby vyhledávačů označované jako JyxoRank, PageRank, S-Rank.



Velmi zajímavá je možnost ohodnocení stránek, které můžeme provést sami.

K tomu slouží nástroj nazvaný „Náležitosti školního webu – autoevaluační asistent“ vytvořený PhDr. Ondřejem Neumajerem na adrese

<http://ondrej.neumajer.cz/skolniweb/aea>



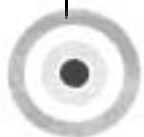
Ty, kteří si chtějí se svojí prezentací zasoutěžit, určitě potěší Webparáda. Jde o soutěž pořádanou Informačním centrem oddílů a klubů; každý měsíc v ní odborná porota hodnotí internetové stránky a každoročním vrcholem je Zlaté finále. Bližší informace najdete na www.webparada.cz.

Závěrečná slova, jež zní „skoro“ jako fráze

Internetové stránky jsou jen nástrojem, pomůckou a opravdovou činnost oddílů a sdružení nahradit nemohou a ani nemají. Dokonalost webu nezajistí bezvadný tábor, neopakovatelnou atmosféru setkání, či získávání osobních zkušeností. Přesto pomocí internetu můžeme mezi sebou komunikovat a diskutovat, propagovat naše akce, vysvětlovat ostatním, na čem právě pracujeme, ukázat, jaké to bylo, a otevírat vstup ostatním k nám...

A to není málo.

Petr Molka



Jak napsat tiskovou zprávu

Kladete si otázku, jak co nejlépe spolupracovat s médii, jak média oslovit, jak jim co nejlépe předat informace o vaší práci a cílech, o které usilujete? Chcete jim poslat tiskovou zprávu, uspořádat tiskovou konferenci, chcete je zaujmout a neodradit? Služba PRESS SERVIS ECN na svých stránkách nabízí pod názvem Jak spolupracovat s médii praktický manuál pro neziskové organizace. Jeho autorem je Václav Vašků – novinář a bývalý dlouholetý tiskový mluvčí organizace Greenpeace. Manuál obsahuje například kapitoly o tom, jak média fungují, proč s nimi spolupracovat a jak je oslovit, co je úkolem tiskového mluvčího, jak uspořádat tiskovou konferenci, napsat dobrý článek pro média nebo jak mediální působení hodnotit. Manuál v úplném znění najdete na webu <http://press-servis.ecn.cz>. V tomto čísle Archy přinášíme zajímavou a užitečnou kapitolu o tom, jak napsat tiskovou zprávu.

Tisková zpráva je písemné sdělení obsahující novou informaci; tiskovou zprávu rozesíláme médiím. Bude pravděpodobně nejčastější formou našeho kontaktu s médii. Tisková zpráva by měla vždy obsahovat alespoň jednu novou zprávu či informaci a musí být zakotvena ke dni, kdy ji posíláme. Jinými slovy, nemůžeme napsat tiskovou zprávu o tom, že jsme minulý týden ve čtvrtek zahájili výstavu fotografií. Můžeme ale napsat tiskovou zprávu o tom, že právě dnes jsme přivítali tisíců návštěvníka na naší fotografické výstavě, která byla zahájena minulý týden v Praze a že je to rekord, který nemá obdobu od doby, kdy byly v Praze vystaveny slavné fotografie Helmuta Newtona. Ideální tisková zpráva je také sdělení, z něhož novinář může napsat zprávu do novin, nebo vyrobit příspěvek do zpravodajství rozhlasu či televize. Buďme proto soudní a vyvarujme se psaní tiskové zprávy plné banalit, z nichž takový příspěvek udělat nelze.

Než začneme psát tiskovou zprávu, vždy se sami sebe zeptejme: Opravdu stojí to, co chceme sdělit, za tiskovou zprávu? Bude to pro média „zpráva“? Až příliš často se totiž stává, že organizace

prostě jen chtějí připomenout, že tu existuje téma, na kterém pracují. Přitom neexistuje žádný kloudný důvod, proč tiskovou zprávu o tomto tématu posílat právě dnes a ne třeba včera nebo zítra. Organizace si pak často vypomáhají nějakou berličkou. Píší například, že se „právě dnes“ obrátily dopisem na ministerstvo se žádostí..., nebo poslaly „protest“ tomu a tomu. Ruku na srdce, viděli jste někdy v novinách zprávu, jejímž klíčovým sdělením by bylo, že někdo včera (ano, včera, noviny přece vycházejí s denním zpožděním) poslal dopis? Takové noviny by nikdo nečetl!

Někdy neziskové organizace také posílají tiskové zprávy o událostech, k nimž dochází pravidelně, například každý týden. To nejsou důvody pro tiskovou zprávu. Skutečná tisková zpráva má být o reálné události, která se děje právě dnes! A ještě něco. Mezi lidmi, kteří mají v jednotlivých organizacích na starosti projekty a programy a mezi tiskovými mluvčími bývají často spory. Jedni si myslí, že jejich informace jsou natolik podstatné a důležité, že je nutně prosadit je do médií za každou cenu. Druzí zase vědí, jak média fungují a co je možné do nich dostat a co ne. Nenechte se tím odradit. Obě dvě strany mají svým způsobem pravdu, a proto bývá zapotřebí sednout si spolu, vysvětlit si stanoviska a dospět k rozumnému kompromisu.

Platí pravidlo, že dobrá tisková zpráva by se měla co nejvíce podobat zprávám vydávaným nejdůležitější tiskovou agenturou v té které zemi (u nás je to ČTK). To má hned dva důvody: Za prvé: agenturní zpravodajové používají formu, která je ideální pro další použití v médiích. Za druhé: na novináře uvyklé stylu ČTK bude naše tisková zpráva působit věrohodným a seriózním dojmem tehdy, pokud se tomuto agenturnímu stylu bude co nejvíce podobat.

Titulek – Je jednou z nejdůležitějších částí naší tiskové zprávy. Měl by být krátký, výstižný a pokud možno obsahovat sloveso. Snažme se vždy vymyslet takový

titulek, který vystihuje obsah i smysl celé tiskové zprávy.

Hlavička – Název organizace, příp. logo, kontaktní údaje (adresa, telefon, e-mail, internetové stránky).

Domicil – Správná tisková zpráva obsahuje také to, čemu se říká domicil. Je to uvedení data a místa vydání na začátku prvního odstavce.

Pět W – Existují formální pravidla pro psaní tiskové zprávy. Každá tisková zpráva (stejně jako každá novinářská zpráva vůbec) by měla obsahovat základních tzv. pět W. To jest What? Who? When? Where? a Why? Čili přeloženo z angličtiny Co? Kdo? Kdy? Kde? a Proč? K tomu někdy můžeme přidat ještě jednu otázku – Jak?

První odstavec – Odpovědi na všechny tyto otázky by měly být obsaženy hned v prvním odstavci tiskové zprávy. První odstavec by měl obsahovat to nejdůležitější sdělení, a to pokud možno v ucelené formě. Jinými slovy, už z prvního odstavce by se měl čtenář dozvědět, o čem celá tisková zpráva bude. Editori také více než první odstavec většinou ani nečtou.

Obrácená pyramida – Tisková zpráva samotná by pak měla být psána tak, aby zkracována postupně odzadu dávala do poslední chvíle smysl (někdy se tomuto uspořádání říká pyramida obrácená na vrchol). Přesně takto totiž postupují redaktori, když píšou zprávy pro noviny. Musí počítat s tím, že během dne může dojít k jiným, zajímavějším událostem, které jejich vlastní zprávu zatlačí do pozadí, takže bude potřeba ji zkrátit. Editori pak krátí zásadně vždy od zadu.

Přímá řeč – Jestliže první odstavec TZ má obsahovat pouze nepopiratelná fakta, druhý a další odstavce mohou obsahovat též hodnotící soudy. Ty je nejlépe vkládat jako přímou řeč do úst jednotlivým členům vaší organizace, případně expertům (odborníkům, vědcům, veřejně známým osobnostem atd.), s nimiž na tématu spolupracujeme.

Kontakt – V tiskové zprávě nesmí nikdy chybět fungující spojení na kontaktní osobu – především mobil a e-mail. Dává se na konec tiskové zprávy, někdy také do hlavičky.

Poznámky, přílohy – Jako přílohu můžeme k tiskové zprávě přidat číslované odkazy, eventuálně vysvětlivky. Používají se tehdy, pokud chceme něco blíže

či podrobněji vysvětlit, ale do textu se to již nevejde. Odkazujeme-li ve zprávě na externí zdroje informací, vždy uvádějíme přesný odkaz, podle kterého půjde zdroj dohledat a/nebo funkční odkaz na internet.

Stručná informace o vaší organizaci – Pod kontaktní údaje resp. jako jednu z poznámek můžeme připojit krátký odstavec o vaší organizaci.

Délka tiskové zprávy

Ideální délka tiskové zprávy je asi 5 odstavců, tedy zhruba jedna stránka A4 standardního textu. Platí pravidlo, že novináři mají raději kratší tiskové zprávy. Pamatujme, že text se lépe čte, je-li členěn do menších odstavců. Současný trend v novinářině je používat odstavců co nejvíce – co myšlenka, to krátký odstavec.

Kdy tiskovou zprávu odeslat

Do kolika hodin je nutno poslat tiskovou zprávu médiím? Ani tady neexistují žádná striktní pravidla nebo omezení, spíše jen doporučení. Pokud však chceme médiím předat běžné sdělení, které není limitováno tím, že by se vázalo na událost odehrávající se například ve dvě hodiny odpoledne, měla by být tisková zpráva poslána nejpozději v deset či jedenáct hodin dopoledne. Platí zde obecné pravidlo – čím dříve, tím lépe. Existují ale výjimky. Když jde o něco důležitého, co se událo třeba v šest hodin večer (závěry mezinárodní konference), je možné odeslat tiskovou zprávu s naší reakcí třeba ještě v sedm či dokonce osm hodin večer. Nesmíme však počítat s tím, že noviny naši zprávu takto pozdě ještě převezmou. Pravděpodobně nepřevzou, protože v redakci tou dobou už většinou nejsou příslušní redaktori. Mohou ji ale převzít elektronická či internetová média, která pracují i večer, či dokonce v noci. Pokud je naše sdělení k věci důležité, a očekáváme-li, že událost bude média zajímat ještě i příští den, můžeme tiskovou zprávu poslat třeba i v noci.

Jak poslat tiskovou zprávu e-mailem

Komunikační nástroj současnosti je e-mail. Ty tam jsou doby, kdy se do redakcí posílaly faxy. To, v jaké formě dostane novinář naši tiskovou zprávu či tiskové oznámení – ale i jiné informace – e-mailem, může významně ovlivnit, zda je vůbec otevře. Žijeme v době spamů, nevyžádaných re-

klam a všelijakého informačního balastu, který každodenně bombarduje naše e-mailové schránky. Může být, že právě „náš“ novinář dostává 100 i více e-mailů denně. Kdyby je měl během dne všechny přečíst, nezbyl by mu pravděpodobně čas na vlastní novinářskou práci. Každý novinář si pomáhá, jak může, aby se v obrovském množství informací rychle zorientoval. To často nejde jinak, než že podezřele vypadající e-maily rovnou maže nebo někam odkládá (ruku na srdce, děláme to tak přece všichni). Jestliže naše tisková zpráva přijde novináři z neznámé adresy a v předmětu (subjektu) bude napsáno pouze „Tisková zpráva“, přičemž vlastní tisková zpráva bude přiložena pouze jako příloha (attachment), je dost pravděpodobné, že novinář ji rovnou smaže, aniž by se na ni podíval. Také pokud má naše zpráva více než 1 MB, a je to jen proto, že jsme do ní například vložili objemná loga či fotografie, není to ohleduplné k příjemcům.



Při posílání tiskových zpráv proto dodržujeme tato základní pravidla:

TZ posíláme médiím zásadně ze známé či srozumitelné adresy. Do kolonky „Příjemce“ napíšeme svoji vlastní adresu, jako bychom e-mail posílali sami sobě. Do kolonky „Skrytá kopie“ (BCC – blind carbon copy) vložíme adresu našeho předem vytvořeného seznamu médií (nebo eventuálně více seznamů), kam chceme náš e-mail poslat. Jen tak totiž zajistíme, aby se náš dlouhý seznam médií nezobrazil každému příjemci, který náš e-mail dostane. Do „Předmětu“ (subjektu) napíšeme krátce a výstižně, o čem TZ pojednává, například takto: „TZ - Česko chce navýšit povolenky skleníkových plynů.“ Do těla e-mailu vložíme celou tiskovou zprávu nebo alespoň titulky a její první odstavec, který shrnuje, o čem tisková zpráva je.

Ideální postup je nejdříve umístit naši tiskovou zprávu se všemi přílohami na náš web a teprve potom poslat médiím e-mail se zprávou a s vloženým odkazem na kompletní TZ na webu. Jako přílohu pak můžeme k e-mailu připojit textový dokument s tiskovou zprávou v textovém formátu (nejčastěji Word, RTF). PDF formát není pro novináře vhodný, neboť se s textem dále jen obtížně dále pracovat!

Pokud nabízíme médiím též fotografie, je nejlepší umístit galerii fotografií nejprve na internet a novinářům poslat pouze odkaz na tuto galerii s nabídkou, že tyto informace jsou v dostatečném rozlišení k dispozici.

Vystavujeme tiskové zprávy na webu

Vystavovat tiskové zprávy na webu je dnes nutností. Nezapomeňme, že zprávy musí být doplněny datem vydání a musí se řadit chronologicky za sebou. Tiskové zprávy umístěné na našem webu mají tu výhodu, že odkazy na ně např. z mailu můžeme „nalinkovat“ tak, aby byly aktivní. Vydáváme-li tiskových zpráv hodně, je skvělé, umožňuje-li náš web filtrovat je podle jednotlivých témat.

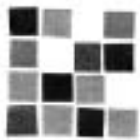
Se svolením autora z jeho manuálu vybrala a pro potřeby časopisu Archa upravila

*Kristýna Makovcová
ilustrační foto Marek Krajčí*

Press servis je služba občanského sdružení Econnect, která neziskovým organizacím nabízí možnost poslat médiím jejich tiskovou zprávu nebo pozvánku. Základem této služby je pravidelně aktualizovaná databáze mediálních kontaktů, na něž jsou zprávy zasílány.

Pomocí jednoduchého internetového nástroje můžeme poslat tiskové zprávy do všech významných médií – stačí si jen vybrat ze seznamu, který obsahuje více než 900 kontaktů z celé ČR.

V Press servisu si navíc můžeme snadno vytvářet vlastní seznam novinářů nebo médií přímo na internetu – do našeho osobního seznamu lze ukládat i kontakty, které v databázi ještě nejsou. Tento seznam je nám pak okamžitě k dispozici pokaždé, kdykoliv se připojíme na internet. Velkou výhodou je úspora času při zasílání a zveřejňování tiskové zprávy či shánění a údržbě kontaktů.



Sdružení Klubko

představujeme

Vodácké a turistické tábory, uspořádání tří ročníků Bambi-riád, úklidy lesa, opravy dvou kluboven, akce v uprchlickém táboře, semináře pro vedoucí, opravy vlastní plachetnice, prožitkové víkendy na lodích a řadu dalších akcí má za sebou za svou sedmiletou činnost Sdružení Klubko z Frýdku-Místku. Sdružení Klubko vzniklo v roce 2000. V době vzniku sdružení se činnost Klubka zaměřovala zejména na sociální práci s dětmi na ulici v rámci streetworku a na zapojení dětí do pravidelné zájmové činnosti, která je nakonec vždy tou nejlepší prevencí. V současnosti má Klubko na 70 členů a jeho činnost se zaměřuje zejména na vlastní zájmovou činnost ve svých dětských oddílech a klubech a na pořádání akcí pro děti, mládež a jejich vedoucí. Nadále sdružení spolupracuje i s organizacemi



věnujícími se sociální práci a práci s rizikovými skupinami mládeže, jako je např. Renarkon či Adra.

Zájmová činnost

V roce 2003 převzalo Klubko pod svou činnost místní oddíl Krok a Klub přátel přírody ze za-



niklé organizace dětí a mládeže – Woodcrafter Ostrava, se kterými již dříve Klubko spolupracovalo při zapojení neorganizovaných dětí kontaktovaných v rámci streetworku do zájmové činnosti. Současně se k těmto zájmovým oddílům přidal nový dětský vodácký oddíl Plaváček pro nejmenší děti ve věku 5 – 10 let. Nejstarším oddílem Sdružení Klubka je Turistický oddíl Krok, který ve Frýdku-Místku pracuje od

r. 1979. Představovat činnost zájmových turistických a vodáckých oddílů v Arše by bylo nošením dříví do lesa, a tak lze jen poděkovat všem vedoucím, rodičům a dětem, kteří při zajištění pravidelné zájmové činnosti, táborech a víkendových akcích pomáhají. Nejmladším oddílem Klubka je nový dřevárenský klub Chaoti, který prvotně vznikl ze členů zájmových oddílů, kteří se věnovali hraní Dračího doupete – a odtud byl už jen krůček k dřevárnám. Klub se úspěšně rozšiřuje a vzhledem ke změnám členů a vedoucích je od roku 2007 i nástupnickým oddílem Kroku.

Dobrovolnická činnost a Stře- doškolský dobrovolnický klub

Dobrovolnický klub vznikl před sedmi lety ze skupiny studentů při nízkoprahovém klubu Centra nové naděje. Jeho členové pomáhali při realizaci akcí Klubka pro děti a současně organizovali své vlastní zájmové akce. V roce 2003 se činnost dobrovolnického klubu znovuobnovila za spolupráce s Dobrovolnickým centrem Adra ve Frýdku-Místku, které dnes zaštiťuje obsahovou náplň klubu. Ta se z dřívějších akcí pro děti zaměřila i na sociální činnost a dnes klub realizuje nejen akce pro děti ve stylu dětských dnů, Dne Země apod., ale i různé akce



v sociálních a pomáhajících organizacích v našem regionu. V průběhu minulého školního roku tak dobrovolnický klub např. realizoval programy pro děti i dospělé v Uprchlíckém táboře ve Vyšních Lhotách, pro obyvatele ústavu pro mentálně postižené v Przně, Mikulášský program v nemocnici, navštívil seniory v domovech důchodců, pořádal výlet pro děti z dětské léčebny. Mimo tyto aktivity klub pořádá vlastní diskuze se zajímavými hosty a společné prožitkové akce. Činnost klubu byla v roce 2006 navržena na cenu Křesadlo za dobrovolnickou práci a vedoucí dobrovolnického klubu byla oceněna cenou organizací Adra pro dobrovolníky. Přínosem klubu je zejména smysluplná náplň volného času mládeže s možností vyzkoušet si sociální práci pro své případné budoucí povolání.



Na jedné lodi

Projekt Na jedné lodi se zaměřoval na nové možnosti práce s rizikovou mládeží z kontaktních a street center ve městě. V roce 2002 Sdružení Klubko získalo pro práci s rizikovou mládeží starší malou kajutovou plachetnici, která se stala základem projektu Na jedné lodi. Cílem projektu bylo a nadále je zapojení jinak těžko podchytitelné skupiny mládeže do nové smysluplné činnosti v rámci pracovních programů při opravách a údržbě lodí a následných prožitkových programů na přehradě Žermanice. Za spolupráce se sociálními organizacemi se do pracovních a prožitkových programů zapojily děti a mládež ze sídlištních part pod vedením streetworkerů a klienti z kontaktního street centra Renarkon ve Frýdku-Místku pro drogově závislé. Program Sdružení Klubko plně zajišťovalo do roku 2006. Za tu dobu se do projektu zapojilo několik desítek klientů ze zařízení Renarkon a dalších nízkoprahových organizací a projekt si rovněž získal pozornost i mimo

region. Dnes je projekt realizován jednotlivými sociálními organizacemi, které nadále využívají materiální a organizační zázemí Klubka. Nesportovní plachtění a vodáctví se v Klubku stalo také jedním ze zaměření zájmové činnosti, a tak dnešní malou flotilu lodí využívají i děti a mládež ze zájmových oddílů.

Jednorázové akce

Od roku 2003 do roku 2005 Sdružení Klubko zaštiťovalo Bambiriády ve Frýdku-Místku. V letech 2006 a 2007 Babiriádu ve Frýdku-Místku nahradil nový program pro děti Prázdniny ve městě, na kterém se rovněž podílí veškeré dětské organizace působící ve Frýdku-Místku a který se těší stále větší popularitě. Vzhledem k velkému výročí Bambiriády v roce 2008 a zájmu organizací se Sdružení Klubko společně s dalšími organizacemi rozhodlo opět v roce 2008 Bambiriádu ve Frýdku-Místku uspořádat. Mezi další jednorázové akce, kde je možné Sdružení Klubko vidět, patří například Jarní úklid lesa se Stonožkou, dětské dny, Den Země a další.

Je obtížné popsat obsáhlou programovou náplň Sdružení Klubka; každá z jeho činností by vydala na samostatnou kapitolu. Stále více pociťujeme nedostatek času a vedoucích, a tak ne všechny aktivity můžeme realizovat v takovém rozsahu jako dříve. Přesto máme radost, že se Klubko nadále vyvíjí a hledá nové nápady

a že se nám daří naši činnost pro děti zajistit. Aktuální informace o akcích a činnosti Sdružení Klubka naleznete všichni zájemci na www.klubkofim.cz.

*Mgr. Martin Sysala
předseda Sdružení Klubko*

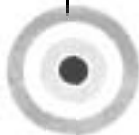
Kontakt:

SDRUŽENÍ KLUBKO

Nár. mučedníků 2548
738 01 Frýdek-Místek
E-mail: klubko@post.cz

*Mgr. Martin Sysala
předseda sdružení
Tel.: 721 283 422*





Být stále vidět na veřejnosti

naše téma

Ráda bych se s vámi podělila o své zkušenosti s prací v pionýrské skupině (PS) o.s. Pionýr Hrádek u Rokycan. Jmenuji se Vlasta Vasková a vykonávám funkci vedoucí skupiny; zároveň vedu oddíl *Mraveniště* a jsem členkou Rady a Zastupitelstva města Hrádek. Z toho důvodu zodpovídám za činnost Komise pro mládež, kulturu a sport ve městě.

Naše skupina v letošním roce registruje celkem 233 platících členů, kteří jsou zapojeni do její činnosti v deseti oddílech. Při skupině pracuje Volnočasový klub „Klíč“, nově Mateřský klub „Klubíčko“ a instruktoři mají svůj Klub instruktorů. V oddílech máme převahu všeobecně zaměřených oddílů, ale máme i zájmový oddíl, např. Rybářů. Děti do patnácti let je 151, starších dvacetiletých šest let je 35.

Základem toho, abychom mohli vyvíjet zajímavou činnost, je umět „prodat“ výsledky své práce; musíme být stále vidět na veřejnosti. Když jsem před 30 roky přebírala skupinu po svém předchůdci, převzala jsem zároveň úkol, že musíme dodržovat několik všeobecných zásad, které podle mého názoru platí nadčasově.



a/ Musíme mít dostatek pionýrských pracovníků, přičemž nejlepší cesta pro jejich získávání je výchova našich následovníků z vlastních řad. Vedoucí, kteří projdou životem ve skupině od dětství, většinou neodejdou, a pokračují ve své činnosti dále i v dospělém věku. Nabízíme jim získání kvalifikace, prostory pro práci oddílů (klubovny v pionýrské chatě, prostory v domě dětí a mládeže /DDM/, tělocvičně, domě kultury apod.); dáváme jim za jejich práci význam. Mimo pravidelnou každodenní činnost pořádáme akce jen pro pionýrské pracovníky, např. posezení při hodnocení táborů, výjezdní zasedání Rady PS, rukodělné dílny, sportování nebo program se zpěvem při kytarě apod.

Abychom o sobě všichni věděli

a abychom se mohli podílet na činnosti, vydáváme si na každý měsíc plán – přehled nejdůležitějších akcí, mimo oddílovou činnost. Ten dostává každý člen skupiny od 15 let – prostřednictvím internetu, anebo osobním předáním.



b/ Musíme mít dostatek dětí všech věkových kategorií. Proto se o nás musí vědět. S tím souvisí prezentace a propagace na veřejnosti. Máme možnost informovat o sobě a své práci prostřednictvím nástěnek v klubovnách, ve škole, v DDM, ve výlohách obchodů v Hrádku a Rokycanech. V obchodním domě v Hrádku máme umístěný ve výloze počítač, na němž nepřetržitě běží smyčka o činnosti naší skupiny. Pozvání na akce nám bez problémů vyhlašují v městském rozhlasu. Kdo chce, může se s naší činností seznámit na webových stránkách nebo z článků, které zasiláme do okresního tisku.



c/ Musíme mít na zřeteli, že nežijeme ve vakuu. V místě bydliště spolupracujeme s městským úřadem, základní a mateřskou školou, domem kultury a s občanskými sdruženími, která mají zájem podpořit práci s dětmi a mládeží. Díky práci v Komisi pro mládež, kulturu a sport se mi podařilo zařadit již třetí rok

všechny skupinové akce do Kalendáře Hrádku i do Kalendáře Plzeňského kraje. Z toho vyplývá, že se nám ozývají zástupci médií se zájmem o uveřejnění.

d/ Nezapomínáme ani na spolupráci s rodiči dětí. Jejich pomoc potřebujeme při zajišťování např. stavby a likvidace táborů; vítáme jejich ochotu přispět na činnost sponzorskými dárky nebo spoluúčastí na různých setkáních.

e/ V rámci volnočasového klubu předkládáme nabídku programů pro členy skupiny, ale i neorganizované děti, mládež i dospělé. Jsou to akce, které přesáhly rámec dění na skupině, ale i ve městě a na okrese, např. příprava organizování Staročeských májů, country balón, závod dvojic „Pohádkový les“, závod „Pionýrská stezka“, dětská pouť k MDD, turnaj ve fotbale o pohár starosty, slavnost dýní. Pořádání letních táborů, kdy ve dvou běžích zaměstnáváme o prázdninách přes dvě stě účastníků. A tak bych mohla pokračovat dále.

Chci tím říci, že práci na pionýrské skupině bereme komplexně a veřejnost nám oplácí tím, že:

- rodiče každoročně dají své prvňáčky do nového pionýrského oddílu a nevdají jim, že je pionýrský
- když vyhlásíme veřejnou akci, máme dostatek účastníků, i neregistrovaných, a nevdají jim, že pořadatelem je pionýrská skupina
- když se rozdělují finance na městském úřadu, jsou nám přiděleny rovnoprávně s ostatními sdruženími (i když je to jen 5000 Kč)
- když pošleme článek do okresního tisku, uveřejní nám ho v plném rozsahu s uvedením našeho názvu
- nezapomínají na nás také pionýrští veteráni, kteří pracovali ve skupině, a vzhledem k pokročilému věku již nemohou. Několikrát za rok je zveme na schůzku, kde si rádi prohlédnou kroniky, podívají se na video z akcí a mají zájem o dění ve skupině. Tím nás vlastně „nutí“, abychom se měli čím chlubit.
- každoročně dáváme podklad do městské kroniky o činnosti skupiny a oddílů, a tím vstupujeme do historie města Hrádek u Rokycan.

Vlasta Vasková
foto archiv PS Hrádek u Rokycan

Debrujárská mapa

naše téma

Víte, co mají společného Týnec nad Sázavou, Chotěboř, Bruntál, Brušperk, Prakšice a Hroznová Lhota? – Totéž, co Stráž u Tachova, Mnichovo Hradiště, Valašské Meziříčí, Žirovnice, Brno a Praha. Tam všude totiž – a ještě v řadě jiných míst – můžete nalézt debrujárské kluby. Vyplývá to z jejich originální mapy, kterou v rámci svých studentských povinností precizně zpracovala Markéta Lepíková z Klubu malých debrujářů ve Frýdku-Místku. Celá její domovská organizace, tedy Asociace malých debrujářů ČR (AMD ČR), tím získala pozoruhodný prezentační materiál.



www.debrujar.cz

„Mapu jsme nechali vytisknout ve formátech A1 a A3. Jsou zalaminované, dají se snadno srolovat, přenášet i posílat v roliče poštou. Budou šikovným doplňkem našich debrujárských prezentací a těšíme se, že ji naše delegace představí také na výsta-

vě ESI 2007 v jihoafrickém Durbanu,“ uvedl již před časem na internetových stránkách AMD ČR prezident asociace Petr Zapletal.

Autorka si dala tu práci a na mapě naší republiky pečlivě vyznačila všechna místa, kde debrujáři resp. jejich kluby existují.

K názvu té které „debrujárské“ obce vždy připojila navíc i symbol AMD ČR v podobě hlavičky jejího maskota – žabáka Beppa – v jedné ze čtyř normovaných velikostí, podle toho, kolik klubů ve městě působí (jeden, dva až tři, čtyři až pět, šest a více). Z mapy je mj. dobře patrné, že zájem o aktivity zmíněného členského sdružení České rady dětí a mládeže (ČRDM) u nás výrazně roste směrem od severozápadu k jihovýchodu. Nejvíce klubů – a členů v nich – je totiž na Moravě; v krajích Jihomoravském, Zlínském a Moravskoslezském se malí debrujáři počítají na stovky, zatímco třeba v Ústeckém a Karlovarském kraji není debrujárský klub (zatím) žádný...



Koláčový graf zase ukazuje věkové složení členské základny: nejvíce, a to 76 procent z celkového počtu 2147 členů AMD je ve věku do 14 let. Mapa také zachycuje (a komentuje) změny počtu členů podle věku v období let 1997–2006, uvádí důležité kontakty a adresu internetových stránek a ve stručnosti seznamuje i s programovou náplní asociace...

Francouzské slovo *débrouillard* – jak se tam lze dočíst – označuje někoho, kdo je šikovný. V případě Markéty Lepíkové z Frýdku-Místku bychom v souvislosti s její mapou asi těžko hledali výstižnější výraz.

Jiří Majer
ilustrační foto z AMD autor

Debrujárskou mapu si můžete prohlédnout na <http://www.debrujar.cz/php/doc/mapa06lepikova.jpg>

DEBRUJÁRSKÉ KLUBY České republiky v roce 2006

Kdo je to debrujář?
 Debrujář je dítě, které se zajímá o přírodu a život zvířat. Debrujáři se učí poznávat přírodu a život zvířat. Debrujáři se učí poznávat přírodu a život zvířat. Debrujáři se učí poznávat přírodu a život zvířat.

STRUKTURA ČLENŮ podle věku v krajích ČR

POČET KLUBŮ v krajích ČR

počet klubů ve městě

- jeden
- dva až tři
- čtyři až pět
- šest a více

Podle počtu klubů v období let 1997–2006

Podle věku a pohlaví dětí a mládeže



Nové multikulturní centrum YMCA v Krásném Březně

ze sdružení

YMCA v Ústí nad Labem ve čtvrti Krásné Březno vybuodovala pro mladé lidi Multikulturní prostor pod jednou střechou, kde mohou všichni trávit volné chvíle prostřednictvím sportu – lezením na umělé stěně, vzděláváním – surfváním po internetu a nebo jen tak posedět u baru při šálku dobré kvalitní kávy, vína nebo nealko nápojů.

V Multikulturním prostoru má návštěvník možnost využít novou lezeckou stěnu s jištěním (9 m vysokou, o rozloze 49 metrů čtverečních), která je zabezpečována proškolenými instruktory, a menší stěnu – tzv. boulder (3x7m) pro lezení bez jištění.



Vše se nachází v zastřešeném atriu budovy. Pro další sportovní využití mládeže je zde k dispozici stolní tenis, fotbal, šipky a další doplňkové služby pro volný čas. V 1. patře budovy pak do svých prostor láká internetová kavárna a bar nabízející mladým lidem kulturní a vzdělávací aktivity se zajištěním přístupu k informacím. Dále zde mohou návštěvníci relaxovat a oddechnout si od starostí všedního dne. V celém prostoru však platí zákaz kouření, požívání omamných látek a podávání alkoholu lidem mladším 18 let.

Další atraktivní nabídkou je hudební studio, jehož součástí je jednak nahrávací studio s technickým vybavením na špičkové úrovni, a jednak vybavená zkušebna pro amatérská hudební seskupení; nechybí ani mobilní



ozvučovací aparatura s pódium, která je používána pro ozvučení větších kulturních a charitativních akcí v regionu Ústí nad Labem.

Poslední nabídkou je tzv. nízkoprahový klub Orion, který představuje specifickou službu celého projektu a je nabízen sociálně slabým skupinám mladých lidí žijících v lokalitě Krásné Březno. Nízkoprahový klub nabízí zdarma sociální služby ve formě poradenství, informačního servisu, pomoci, individuální práce, kontaktu s úřady a organizacemi a další doprovodné služby.

Multikulturní prostor vznikl na podporu mladých lidí ve věku 13 – 30 let v ústecké čtvrti Krásné Březno, která nutně potřebuje dlouhodobou nabídku kulturně-vzdělávacích a sportovních aktivit. Projekt byl v roce 2006 finančně podpořen ze státního rozpočtu ČR částkou 8,2 mil. korun. Činnost je provozována v Domě kulturních a sociálních služeb Bílé světlo, kde sídlí nevládní neziskové organizace White Light 1 o.s. a YMCA o.s., dlouhodobě se zabývající preventivními a sociálními programy na podporu mladých lidí v regionu Ústí nad Labem.

Projekt Multikulturní prostor – MKP provozuje sama YMCA, která působí na Ústecku již od roku 1998. Multikulturní prostor je pro veřejnost otevřen pravidelně od úterý do neděle v odpoledních i večerních hodinách, o víkendech i po celý den. Zájemcům o lezení a další aktivity doporučujeme, aby si u nás



Projekt Multikulturní prostor – MKP provozuje sama YMCA, která působí na Ústecku již od roku 1998. Multikulturní prostor je pro veřejnost otevřen pravidelně od úterý do neděle v odpoledních i večerních hodinách, o víkendech i po celý den. Zájemcům o lezení a další aktivity doporučujeme, aby si u nás



návštěvu raději předem objednali (na www.usti.ymca.cz/mkp), abychom na každého měli čas.

Pavel Hušek

Cíle a dopady projektu:

- Změnit chování a vztah dětí a mládeže ke svému životu, okolí a trávení volného času.
- Zlepšit mezilidské vztahy dětí a mládeže k sobě navzájem – ohleduplnost, ochota pomoci druhému apod.
- Získat motivaci k rozvíjení svých zájmů, zvýšení jejich samostatnosti a osobní odpovědnosti.
- Zlepšit efektivitu využívání internetu pomocí výukových kurzů pro děti a mládež.
- Zlepšení vstupních podmínek pro expanzi ústeckých amatérských hudebních těles na hudební trh pomocí realizace kvalitních demonahrávek.
- Rozvoj celoživotního vzdělávání v hudební oblasti – muzikální kompetence (autorská práva, technika hry při nahrávání, re/mastering hudebních nahrávek, atp.)

www.usti.ymca.cz
www.ymca.cz



Porota vyhlásila výsledky Ekofóru

Zajíc v kopírce, zajíc bezdomovec nebo zajíc superman, to je jen několik z mnoha kreslených vtípů, které se tento rok zúčastnily soutěže o nejlepší kreslený vtíp s tematikou životního prostředí. Tématem letošního ročníku soutěže Ekofór, pořádané Hnutím Brontosaurus, byl pro všechny kategorie ZAJÍC.

Z více než 1300 zaslaných prací bylo organizátory vybráno v každé ze tří kategorií 25 těch nejlepších; ty pak mohli během celého roku zhlédnout a také pro ně hlasovat návštěvníci mnoha prázdninových festivalů.



Kromě putovní výstavy bylo také možné prohlédnout si vtípy na webových stránkách a dát jim svůj hlas po internetu. V říjnu pak zasedla a vtípy hodnotila odborná porota složená ze zástupců ekologických organizací a předsedy České unie karikaturistů.

Slavnostní vyhlášení vítězů soutěže Ekofór a předání cen veřejnosti a odborné poroty proběhlo v rámci festivalu ekologických dokumentů „Týká se to také Tebe“ v pátek 23. listopadu 2007 večer v komorním sále Reduty v Uherském Hradišti. Veřejnost si tam mohla prohlédnout soutěžní práce a také si poslechnout koncert moravského písničkáře a držitele Anděla za rok 2006 v kategorii „World Music“ Tomáše Kočka, který společně s členkou jeho orchestru Helenkou Macháčkovou přijal pozvání pořadatelů a doprovodil divákům obrazový zážitek libými moravskými melodiemi a zvučným hlasem.

Z oceněných autorů se na předání cen dostavil Radek Steska ze Zlína, oceněný prvním a šestým místem odborné poroty a prvním a třetím místem veřejnosti v kategorii Zajíc, a brněnský kreslíř Petr Vachuda, jenž získal prvenství v hlasování veřejnosti pro kategorii Příběh. Ostatním vítězným autorům, kteří se nemohli na slavnostní vyhlášení dostavit, budou jejich ceny a diplomy zaslány poštou.

Hnutí Brontosaurus se zamě-

ruje na pořádání víkendových a prázdninových akcí na pomoc přírodě, kulturním památkám, ekologickou výchovu a osvětu a k životnímu prostředí šetrný životní styl. Nabízí tak široké spektrum zapojení pro ty, kteří nechtějí být lhostejní ke svému životnímu prostředí.

Jedním z autorů, který omluvil svou neúčast na vyhlášení vítězů Ekofóru 2007, byl Petr Slaba, jenž se svou prací v kategorii Příběh zabodoval jak u veřejnosti, tak u odborné poroty. Výňatek z jeho dopisu (upraveno bez vlivu na smysl textu) je hodný zveřejnění, neboť obsahuje niternou zkušenost s nezodpovědným chováním mnohých jedinců v přírodě a osobní poselství tohoto autora pro lidi, kteří nejsou vůči této problematice neteční:

„...já pracuji v lese a jsem myslivec, a tak mám velice blízko k přírodě a životnímu prostředí. Často proto vidím, jak se lidé chovají k přírodě. Je to smutné a mnohdy surové a bezohledné. A tak je správné, co Hnutí Brontosaurus dělá a iniciuje. Jelikož též píši články o přírodě či kratší povídky, byl bych rád, kdybyste mohli na vyhlášení výsledků přečíst takové kratší motto, které se týká tématu a které jsem napsal do připravované knížky.“

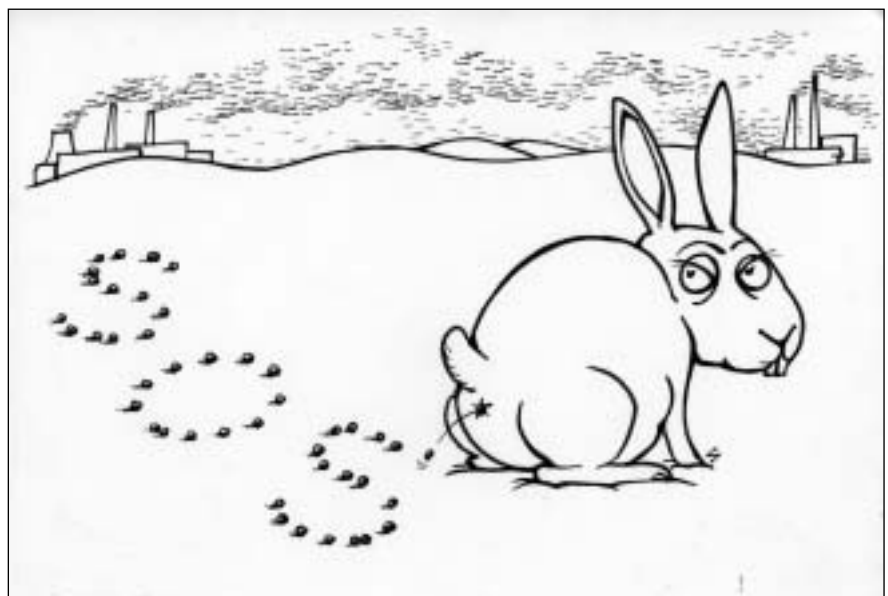
Motto:

Obklopení technickými vymoženostmi dnešní doby, zapomínáme mnohokrát na to, že jsme vzešli z lůna přírody, stejně jako divoká zvěř, která v ní žije. Upoutání k vynálezům a vymoženostem civilizace velice často opomíjíme, že v našem těsném sousedství po staletí a tisíciletí žijí živočichové, pro něž vymoženosti nás lidí často znamenají nebezpečí a mnohokrát i zánik jejich životního prostředí či změnu dosavadního života. Druhy, které se dokáží přizpůsobit nám lidem, přežívají. Druhy, které to nedokáží, živoří do té doby, než zcela vymřou. Jejich místo však již nelze nahradit, rovněž tak jejich jedinečnost a krásu. Záleží tedy na nás, abychom k nim přistupovali s citem a porozuměním. Abychom při našem obrovském rozmachu a vývoji dokázali vytvořit takové podmínky, jež jim umožní další existenci a budoucnost. Aby jméno Homo sapiens, jímž se tak hrdě honosíme, zůstalo v myslích dalších generací jménem živočišného druhu, který dokázal a pomohl svou moudrostí žít a přežít všem tvorům a formám života na planetě jménem Země.“

Motto Petra Slaby přednesl na vyhlášení vítězů Ekofóru 2007 Tomáš Kočka. Jen s velikou lítostí lze konstatovat, že obsah poslední věty jeho motta se už nikdy nemůže naplnit, protože člověk svou činností již nespočetné množství druhů vyhubil a mnoho dalších dnes díky němu stojí na pokraji jistého zániku.

Petra Kuchtová

Vítězný ekofór v kategorii Zajíc





Mysli globálně, jednej lokálně

Zaměřeno Jmam

Tisíc mladých lidí a závěr týdne plný soutěží, tance, her, divadla, zpěvu i výtvarného umění, ale také poznávání nových věcí, osobního rozvoje a sebevzdělávání. Takový byl 16. ročník Mikulášského víkendu, který pořádají tradičně skauti pro skauty a letos poprvé také pro návštěvníky z řad veřejnosti.

Ze všech koutů republiky dorazila tisícovka mladých lidí do hlavního města. Účastníci tu prožili tři předvánoční dny plné různorodého programu. V pátek je čekalo vyhlášení soutěže tvořivosti Polibek múzy, kde byli oceněni ti nejlepší v oborech literatura, fotografie, hudba, film, výtvarno a letos poprvé také v nové tvořivé kategorii divadlo. Vítěze v novém oboru vybrali sami diváci právě o pátečním slavnostním večeru v pražském Salesiánském divadle. A kromě toho čekal na zájemce komponovaný večer plný divadla a hudby.

Na sobotu byl připraven tradiční Mikulášský seminář. Jeho letošní téma, které hýbe celým světem, vystihl název celé akce „Mysli globálně, jednej lokálně“. Mění se klima, sucha, záplavy, mizející druhy, výfukové plyny, ochrana přírody, chudoba, rozvoj infrastruktury, kácení lesů, národní parky, záborny zemědělské půdy, geneticky modifikované organismy, znečištěná voda, vzduch, tající ledovce. Zkrátka ekologie a udržitelný rozvoj. S těmito i dalšími tématy přišli skauty i neskauty seznámit senátor a ekolog prof. RNDr. Bedřich Moldan, CSc., zoolog a ředitel Hnutí Duha Mgr. Vojtěch Kotecký, komunální politik Mgr. Jan Korytář, filozof Prof. Erazim Kohák, zakladatel Společnosti pro trvalé udržitelný život PhDr. Ivan Rynda PhD. z Centra pro otázky životního prostředí Univerzity Karlovy.



„Cílem letošního Mikulášského semináře je zvýšit zájem o problémy civilizace a jejího vztahu k přírodě, informovat účastníky tak, aby si na téma mohli vytvo-

řit vlastní názor a motivovat je ke snaze měnit a zlepšovat životní prostředí,“ vysvětlil smysl celého Mikulášského víkendu starosta Junáka – svazu skautů a skautek ČR Josef Výprachtický.

Celý víkend zakončila sobotní taneční party pro všechny, kdo si chtěli odpočinout od vážných témat a také Filmová neděle, kde se promítaly snímky, které zvítězily v soutěži tvořivosti.

Anna Voňavková

A odsuzuje se...

...dle §217 trestního zákona... – to by jistě probralo z drámy úplně každého, natož vedoucího mimoškolního kolektivu dětí a mládeže. Snahou všech solidních spolků je, aby se podobné „hrůzné sny“ nestávaly smutnou realitou – právě proto se pořádají různá školení, kvalifikační kurzy, VVZ...

Literatury, zejména té stravitelné souhrnné právní v oblasti „mimoškolní práce s dětmi“, bohužel není mnoho (většinou je totiž problematika roztržena do mnoha zdánlivě nesouvisejících zákonů, vyhlásek...), a tak mnohdy „dobrá rada nad zlato“. A ke všemu se člověk ještě dozvídá, že „neznalost zákona neomlouvá“.

Naštěstí opět vyšla zásadní příručka „Bezpečnost mimoškolní práce s dětmi a mládeží“, kde se autorský tým pod vedením zkušeného autora kompletně zhostil celé široké problematiky. Suchý text je prokládán příklady z praxe (člověk se až diví, co všechno se může stát) a graficky jsou vždy zdůrazněny hlavní pasáže jednotlivých kapitol. Toto vydání je rozšířeno o mnoho aktuálních kapitol (např. Pověření nezletilého k činnosti jménem organizace, Etnická, kulturní a náboženská specifika, Návštěva činnosti organizované jiným subjektem, Práce dětí, Pořádání

činnosti pro veřejnost...) s tím, že právní stav je k 1. 6. 2007.

Blíže podrobnosti o uvedené příručce (vydalo Sdružení Mladých ochránců přírody v roce 2007, ISBN 978-80-903969-1-3, 224 stran) jsou na internetových stránkách www.smop.cz v sekci „Bezpečnost“.

Věřím, že přírůstek do vaší odborné oddílové, spolkové, střediskové, klubovní knihovny najde si k vám cestu.

Nechci malovat čerty na zeď, ale jak říkával Suworov: „Předem varován – lépe vyzbrojen“.

Michal Kulík

(Česká rada dětí a mládeže pořídila 600 výtisků této příručky a na vlastní náklady je rozeslala svým členským sdružením, pozn. red.)



Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA



Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v prosinci 2007
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

Foto na přední obálce: Veronika Syrová (Hnutí Brontosaurus); foto na zadní obálce: Iveta Sinkulová – FoS ČR, INEX - SDA, Hnutí Brontosaurus, Tomáš Valoušek, Pionýr



Ohlédnutí za netradiční soutěží

Dne 8. prosince 2007 se v Křenovicích u Slavkova uskutečnil třetí ročník netradiční soutěže mládeže sdružené v hasičských sborech Moravské hasičské jednoty (MHJ). Výborné podmínky pro zdárný průběh soutěže nazvané **Soptík MHJ 2007** připravil Hasičský sbor Křenovice v pěkné sportovní hale. Soutěžní klání se opět skládalo z prověrky odborných znalostí předpisů požární ochrany, zdravotvědy, topografie a dopravních testů. Následná prověrka praktických dovedností v rozhazování hadic na cíl, člunkového běhu a šplhu na laně odhalila, jak jsou na tom mladí hasiči po fyzické stránce. Téměř polovina starších žáků nevyšplhala ke značce ve výšce tří metrů. V příštích letech se budeme muset



daleko více zabývat fyzickou přípravou našich žáků a zařazovat tyto prvky daleko více do programu jejich schůzek, protože dobrou „fyzičku“ u počítačových her zkrátka nezískají – a v životě se jim bude nepochybně hodit.

Přesto můžeme být s našimi mladými hasiči spokojeni, protože bojovali s velkým zápalem, aby si nakonec mohli z dobré pozice v celkovém umístění vybírat hodnotné ceny, které pro soutěž připravilo Prezidium MHJ. Napínavé bylo pozorovat děti, jak si vybíraly z vystavených cen: některým trvalo déle vybrat si cenu, než vyplnit zkušební test... V letošním ročníku v kategorii mladších žáků vyhrál Tomáš Kučera z Křenovic, druhý byl Jiří Pinček z Přerova a třetí se umístila Kristýna Kučerová ze Slavkova. V kategorii starších žáků byl nejlepší Antonín Krátký z Lobodic, druhý byl Petr Pavlík z Křenovic a třetí Jiří Hromada opět z Lobodic. Atmosféru soutěže přibližuje několik fotografií.

Ing. Rudolf Valášek, prezident MHJ





Dne 2. 12. 2007 proběhlo v Říčanech slavnostní zahájení festivalu adventních a vánočních tradic Adventní prozpěvování. V Říčanech má již tradici, v letošním roce se uskutečnil už pátý ročník. V roce 2007 bylo Adventní prozpěvování přijato mezi členské festivaly Folklorního sdružení ČR.

Iveta Sinkulová

Velké setkání ochránců přírody a památek z Hnutí Brontosaurus Stopy v Lese slavnostně skončilo v neděli 25. 11. 2007. Setkání se zúčastnilo na 100 Brontosaurů z celé České republiky, kteří trávili víkend v Uherském Hradišti při již 32. ročníku festivalu ekologických filmů „Týká Se To Také Tebe“.

Hnutí Brontosaurus



INEX – Sdružení dobrovolných aktivit nabízí možnost vyrazit v roce 2008 jako dobrovolník na tříměsíční projekt do Vietnamu, Mongolska, Zambie, Keni nebo Nigérie v rámci programu GLEN. Přihlásit se můžete do konce ledna 2008. O co v programu GLEN běží? Ve dvojici s kolegou z Německa působíte tři měsíce na projektu v rozvojové zemi jako dobrovolník. Před odjezdem na projekt absolvujete dva týdenní přípravné semináře, které vám pomohou lépe se orientovat a žít v rozvojové zemi. Po návratu z projektu jste zapojeni do projektů rozvojového vzdělávání, realizujete vlastní aktivity rozvojově vzdělávacího charakteru. Podmínkou účasti je úspěšně absolvování výběrového řízení. Uzávěrka písemného přihlašování je 31. ledna 2008! (Foto z letošní společné výstavy GLEN dobrovolníků „Cesta životem, cesta světem“ v Olomouci.)

INEX-SDA, o. s.



Soutěž „Má vlast v srdci Evropy – poznej ji a chraň“, která chce motivovat zejména mladou generaci k péči o kulturní dědictví, spolupřádá ČRD a Památková komora. Vítězové byli slavnostně oceněni 28. 11. 2007 odpoledne v Praze v budově Ministerstva kultury ČR.

–MR–



Přečtete si na www.adam.cz...



V pražském Kongresovém centru se v sobotu 24. listopadu 2007 konalo VI. výroční zasedání občanského sdružení Pionýr. Na tři stovky delegátů vrcholného orgánu tohoto sdružení dětí, mládeže a dospělých z pionýrských skupin v ČR projednaly vývoj Pionýra v uplynulém tříletém období. Zasedání ze věnovalo budoucnosti sdružení nejen na úrovni základních dokumentů a jednotlivých prvků ale i konkrétních aktivit, jako je třeba nový projekt Partáci, jenž nabízí místa na letních táborech dětem z dětských domovů, které tak získají možnost integrace do neformálního kolektivu kamarádů (www.partaci.pionyr.cz).

Pionýr

Středisko Radost uspořádalo společně se skupinou studentů Lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně ve středu 5. prosince 2007 Mikulášskou nadílku pro děti z tamní Dětské nemocnice. Účastníci akce navštívili děti z onkologické a interní kliniky. Každé dítě bylo obdarováno balíčkem a menší scénkou sehranou přímo v nemocničním pokoji, při níž se malí pacienti seznámili s mikulášskou tradicí. Podobně také děti na příjmové ambulanci dostaly drobné dárky.

Tomáš Valoušek

